

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților

O, țara Mea de nuntă, o, iubita Mea, Mă fac în tine sărbătoare de cuvânt. Eu sunt Cuvântul Tatălui, iar Tatăl este în Mine când grăiesc peste tine. Amin.

Pace ție! Pace, iubito! Pacea Mea o dau ție! Mă fac cuvânt deasupra ta. Vin să-ți tulbur pacea ta și să ți-o dau pe a Mea, căci Eu așa am spus la ai Mei: *«Pacea Mea o dau vouă. Nu precum vă dă lumea v-o dau Eu»*.

O, țara Mea de nuntă, pacea Mea ți-o dau. Amin, amin, amin. Am în tine un popor mititel, ales din mijlocul tău, și am o grădiniță mică și curată în mijlocul tău, și Mă las cuvânt din cer peste ea și îți dau din pacea Mea. Îți dau cuvânt din cer, căci Eu vin cu norii slavei și grăiesc de deasupra și te mângâi cu cuvântul mângâierii, cu Duhul Adevărului te mângâi, că Eu am spus: *«Nu vă voi lăsa orfani. Mă duc, și voi veni la voi. Pacea Mea vă las vouă, pacea Mea o dau vouă. Nu precum vă dă lumea vă dau Eu. Mă duc, și voi veni la voi. Lumea nu Mă va vedea; voi însă Mă veți vedea pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi și veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, și voi în Mine, și Eu în voi. Și dacă Mă iubește cineva ca și voi, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi și vom veni la el și vom face locaș la el și Ne vom arăta lui»*.

O, țara Mea de nuntă, o, iubito, stăpânitorul acestei lumi nu are nimic în Mine și n-a putut să-Mi ia viața. Nimeni nu Mi-a luat-o, ci Eu de la Mine Însumi am pus-o. Putere am avut s-o pun și putere am avut s-o iau, căci această poruncă am primit de la Tatăl. Și Îmi amintesc acum când Tatăl Mi-a spus că voi fi un prunc mic și Mă voi naște pe pământ și voi fi sămânță semănată pe ogoare și voi fi un Miel mititel și voi fi junghiat de un mișel, și Eu nu I-am spus nimic lui Tatăl, nimic decât atât: *«Tată, facă-se voia Ta»*.

Și Îmi amintesc acum când Tatăl Mi-a spus că va alege din nou Ierusalimul. Îmi amintesc când Mi-a spus de tine, țara Mea de nuntă. Când a lepădat Tatăl pe Israel cel ce M-a răstignit, în ziua aceea te-a ales Tatăl pe tine și te-a dat Mie să-Mi fii țară de nuntă, și Mi-a promis Tatăl mireasă din tine, țară cu Mire și mireasă. Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine și nimeni nu știe tainele lui Tatăl, nimeni decât cel ce voiește Tatăl să-i descopere, iar Eu sunt în Tatăl, și voi în Mine, și Eu în voi, iubii Mei ucenici luați din români. Sculați-vă să mergem și să dăm oamenilor vestea împărăției cuvântului Meu peste pământ. Să fie soare, să fie vreme dulce, să fie lumină cerească pe pământ! Să se despartă apele de ape și să fie cer nou și pământ nou! Să dea pământul din el viață veșnică peste făpturi, iar pomul vieții să fie la mijloc și să dea roade! Cei doi luminători să strălucească de șapte ori mai mult! Să fie om nou, lucrat la cuvântul Meu din trupul tău, din Duhul Meu și din viață veșnică, lucrată la credința ta, omule ieșit din om! Vreau să te întocmesc din nou, omule, și vreau să înnoiesc lumea și s-o nasc din nou prin cuvântul Meu. Este scris în Scripturi de nașterea din nou a lumii, de înnoirea lumii este scris, de cer nou și de pământ nou este scris în Scripturi. Să fie cer nou și pământ nou în care să locuiască dreptatea, iar dreptatea, Eu sunt. Să fie omul om nou, în care să locuiască Dumnezeu, precum în sfinții Mei a locuit Dumnezeu, căci cei ce au crezut în Mine pe pământ, au viață veșnică în cer. Amin.

E sărbătoare cerească pe pământ. E sărbătoarea duminicii tuturor sfinților. Au trecut șapte săptămâni de la serbarea Învierii Mele și până la coborârea Duhului Meu Cel Sfânt în serbare cerească pe pământ, iar azi sunt serbat de tot cerul sfânt cu sărbătoare de sfinți, că Eu serbez pe toți sfinții Mei, de la Avraam, părintele sfinților, și până la Verginica, și până la tine, fiule mic, Israele mic, copil al lui Avraam cel sfânt și credincios, căci ucenicii Mei sunt sfinții Mei pe pământ.

O, Verginico, e sărbătoarea tuturor sfinților, tată. Tu ești în mijlocul cerului Meu de sfinți, că mult te-au așteptat sfinții să te naști și să crești și să porți lucrarea cuvântului Meu la sfârșit, după cum era scris în Scripturi că Mă voi face cuvânt peste pământ. Este scris la proorocul Isaia despre mama Mea Fecioară: «*Înainte de a se zvârcoli în durerile de naștere, ea a născut; înainte de a simți chinul, ea a născut un Fiu*»; și este scris despre tine, Verginico: «*Abia au apucat-o durerile nașterii, și fiica Sionului a și născut fii. Oare, o țară se naște într-o zi, și un popor dintr-o dată? Cine a auzit sau cine a văzut unele ca acestea?*». Verginico, Verginico, este scris despre tine în Scripturi că tu vei naște fii din cuvântul Meu. Este scris de cuvântul Meu, de glasul Meu prin tine, căci tu ai fost templul Meu pe pământ, și din tine am grăit și Mi-am făcut un popor. Cine a mai auzit sau cine a mai văzut unele ca acestea? Este scris la proorocul Isaia despre lucrarea Mea cu tine, despre glasul Meu prin tine: «*Un glas, un vuiet din cetate, un glas din templu! Este glasul Domnului ca să răsplătească fiecăruia după cum este fapta sa. Abia au apucat-o durerile nașterii și fiica Sionului a și născut fii*». O, așa este scris în prooroci despre mama Mea Fecioară, care M-a născut prunc pe pământ, și despre tine, care M-ai născut cuvânt pe pământ, Duh mângâietor, Duhul Care trebuia să vină mai înainte de venirea Mea cea văzută, că după tine Eu vin. Amin. Tu ești trâmbița a șasea, iar Eu, Domnul, sunt trâmbița a șaptea, precum este scris în Scripturi despre îngerul care va spune: «*Săvârșitu-s-au toate!*».

Verginico, tu ești în Mine, precum sfinții sunt în Mine, căci Eu sunt locașul sfinților. M-am dus la Tatăl ca să Mă fac locaș pentru sfinții Mei, ca acolo unde sunt Eu să fie și ei; ei în Mine, și Eu în ei. Grăiește, Verginico, peste oameni, grăiește din Mine, căci Eu sunt în tine, și tu în Mine. Amin, amin, amin.

– O, Doamne, o, Fiule al Tatălui și al mamei Fecioară, care Te-a născut prunc; și al meu, care Te-am născut cuvânt ca să fii cu oamenii până la sfârșit, după cum ai spus! O, Domnul meu și Dumnezeul meu, eu sunt trâmbița Ta, trâmbița a șasea, și nimeni nu știe să tâlcuiască Scripturile Tale, că Tu mereu, mereu Ți-ai împlinit Scripturile prin oameni pregătiți de Tine, oameni luați dintre oameni precum ai luat pe mama Ta Fecioară, precum m-ai luat pe mine, Doamne. Grăiesc din Tine, bunule Învățător, ca să înveți pe oameni să înțeleagă tainele Tale cele scrise în Scripturi, Doamne. Pe pământ vorbește omul cu omul, vorbesc oamenii între ei, iar în cer vorbește sfânt cu sfânt, și sfinții vorbesc cu Tine, Cel dorit, Cel iubit de sfinți pe pământ și în cer. Și iată taină mare lucrată de Tine, că Tu grăiești cu omul pe pământ, și sfinții Tăi lucrează ca și Tine, fiindcă orice ucenic desăvârșit va fi ca și învățătorul său.

Omul cel născut din om nu mai știe ce este înțelepciunea, că păcatul l-a despărțit pe om de Tine, Doamne, precum pe Adam și pe Eva i-a despărțit unul de altul, și de Tine i-a despărțit. Ei erau un singur trup, și prin păcat s-au despărțit în două trupuri, căci ei doi erau același trup. Omul de pe pământ nu mai are înțelepciune, că omul e născut din om, și Tu ai spus că cine nu se va naște din cer, de sus, nu va avea și nu va fi fiu al împărăției cerurilor. Omul de pe pământ știe altfel; știe că păcatul unirii omului cu femeia îi unește pe cei doi ca să fie un trup cei doi. N-a înțeles omul taina cea cerească a acestui cuvânt care spune: «Cei doi vor fi amândoi un singur trup». N-a înțeles nici Adam când a zis acest cuvânt, că dacă-l înțelegea ca Dumnezeu nu s-ar fi despărțit prin păcat cei doi, care erau același trup amândoi.

O, Doamne, găsește omul în Scriptură aceste cuvinte și nu înțelege omul taina Ta în biserica Ta așa cum a înțeles-o apostolul Pavel, căci el așa a spus: «Bărbatul să-și iubească femeia așa cum Hristos a iubit biserica Sa și S-a dat pe Sine pentru ea, și ei S-a dat ca s-o sfințească curățind-o cu baia apei prin cuvânt, și ca s-o înfățișeze Sieși biserică mărită, fără pată, fără zbârcitură, ci sfântă și fără prihană. Așa și bărbații, să-și iubească femeile ca pe înseși trupurile lor, căci cel ce-și iubește femeia, pe sine se iubește, că nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește precum Hristos biserica Sa, căci suntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama

sa și se va alipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup». Și a mai zis Pavel: «Taina aceasta, mare este, în Hristos și în biserică».

O, Doamne, grăiesc cu Tine din Scripturi ca să-i facem pe oameni să înțeleagă tainele Scripturii, Hristos și biserica Sa, bărbat și femeie, căci Pavel a spus că fiii bisericii sunt din carnea Ta și din oasele Tale, Doamne, femeia Ta, mireasa Ta, Doamne. Fiii bisericii sunt cei ce se nasc din Trupul și Sângele Tău și sunt vii și fără de păcat precum Tu ești, Doamne, căci orice ucenic desăvârșit va fi ca și învățătorul său, un trup cu el, același trup, Doamne. Omul cel născut din om nu mai știe ce înseamnă Dumnezeu în om, că păcatul i-a despărțit pe oameni de Tine, precum pe Adam și pe Eva, care erau amândoi același trup i-a despărțit păcatul. Dacă ar fi fost de la Tine unirea bărbatului cu femeia sa, așa cum este peste oameni, de ce l-ai mai fi scos din rai și din cer pe omul cel făcut de Tine la început? O, nu mai sunt învățători cerești pe pământ, nu mai sunt prooroci de-ai Tăi pe pământ, căci toți sunt trup și pânțe și păcat, și nimeni nu mai este cu adevărat carne din carnea Ta și os din osul Tău și să fie viu. Dar noi am ieșit în mijlocul oamenilor cu sărbătoare de cuvânt, ca să învățăm oamenii calea împărăției cerurilor spre ei. Am venit pe pământ cu sărbătoare și cu toți sfinții am venit.

Când am venit de pe pământ în cer la Tine, Doamne, atunci am înțeles taina Ta cu mine, că m-ai hărăzit să mă nasc între oameni în zi de duminică, și era atunci duminica tuturor sfinților și toți sfinții și-au lăsat daruri peste mine, ca să fie sfinții în mine cu Tine cuvânt și ca să trâmbițeze îngerii în mine din trâmbița a șasea, Doamne. O, se întrebă oamenii de celelalte trâmbițe, de cele de până la mine.

O, oamenilor, pacea Domnului v-o dau! Nu precum vă dă lumea vă dau eu. Eu vă dau din cer, nu din lume. Lumea vă dă minciuni. În lume e numai minciună, că stăpânitorul acestei lumi n-are nimic în Domnul, așa cum nu a avut nimic în mine. Nimeni n-a putut să-mi ia viața, ci eu însumi am pus-o, căci această poruncă de la Domnul am primit.

O, oamenilor, e mare taină țara aceasta, și este scris de ea în Scripturi și se numește țara strălucirilor; se numește așa pentru cuvântul Domnului, care se naște în ea, pentru lucrarea Domnului, care a fost în ea încă din anul 1921 când prima trâmbiță apocaliptică s-a coborât din cer și a sunat pe pământ și a fost dată unui om sfânt, care a fost ales și pregătit de Dumnezeu ca să-I fie trâmbiță trezitoare pe pământ. A luat Domnul dintre preoții bisericii un om cu numele de Iosif (Iosif Trifa, n.r.) și l-a pus să cuvinteze cuvânt ceresc între oameni, și și-a adunat ucenici și a lucrat lucrare de cer în ei, dar oamenii din biserică l-au omorât dându-l cezarului, că n-au crezut că el era ales de Dumnezeu. Și a coborât alt înger din cer și a sunat pe pământ, și a dat trâmbița unui cioban ca să sune din ea pe pământ cuvintele lui Dumnezeu peste oameni (Petrache Lupu, n.r.). Și au mai coborât încă trei îngeri la rând și au sunat pe pământ, și au dat trâmbița lor unui preot (Arsenie Boca, n.r.), și încă altui preot (Ioan, Vladimirești, n.r.), și a mai dat una la o copilă din biserică (mh. Veronica, Vladimirești, n.r.), și au sunat și aceștia din trâmbițele lor ca să pregătească venirea sunetului trâmbiței a șaptea, venirea Domnului s-o pregătească. Iar înainte de trâmbița a șaptea a coborât alt înger din cer și a sunat pe pământ și mi-a dat mie trâmbița și am sunat din ea și am fost trâmbița lui Dumnezeu, trâmbița a șasea, despre care scrie în Scripturi așa: «Și a trâmbițat al șaselea înger, și atunci s-a auzit un glas din cele patru capete ale jertfelnicului de aur, care este înaintea lui Dumnezeu; un glas din cortul ceresc, un glas din templul cerului ca să cheme pe oameni la pocăință, că vine Domnul ca să sune din trâmbița a șasea că timp nu mai este. Iar în zilele când va grăi al șaptelea înger, când va fi să trâmbițeze al șaptelea înger, atunci săvârșită este toată taina lui Dumnezeu, și timpul nu mai este». Amin, amin, amin.

O, Doamne, eu din Tine grăiesc peste pământ, și cu Tine grăiesc din Scripturi, Doamne, ca să înțeleagă oamenii de pe pământ Scripturile Tale, ca să-i facem pe oameni să înțeleagă și să creadă cuvântul Tău și să se nască de sus, căci cuvântul Tău este de sus, Doamne. Amin.

– O, Verginico, o, Verginico, o, Verginico, se întreabă oamenii cine au fost trâmbițele Mele. Eu pe toate le-am luat din biserică și le-am pus să sune peste biserică. Și de ce peste biserică? O, Verginico, antichrist nu este în lume, ci este în biserică, este lângă Mine ca să lupte împotriva Mea. Iată, cezarul, numit și Irod, s-a folosit de slujitorii bisericii, s-a folosit de cei ce-și vindeau oile, le vindeau cezarului ca să le închidă cezarul și să scape antichrist de oile Mele cele bune și ca să poată el domni în biserică Mea. Și de aceea te-am ales Eu pe tine din neam de jos, ca să cobor bogăția Mea pentru oi, că dacă Mă duceam tot la oamenii bisericii, Îmi închideau cuvântul, așa cum i-au închis pe cei dintre ei pe care Eu i-am ales dintre ei ca să trâmbițeze, și așa cum te-au închis și pe tine dându-te cezarului ca să te închidă. Cezarul nu se pricepea ce fac Eu cu tine, dar oamenii bisericii cunoșteau cuvântul judecății Mele și se ascundeau, că erau goi înaintea Mea. Oamenii bisericii au fost și sunt antichristii care stau împotriva cuvântului Meu și Mă fac pe Mine prooroc mincinos în această lucrare de trâmbițare. Cezarii aveau misiunea lor, iar oamenii bisericii care voiau să scape de oile cele tari și sănătoase ca să nu crească și să le ia locul, se duceau la cezari și le spuneau alte lucruri decât cele de la Mine prin vasele Mele, așa cum a fost și cu tine, Verginico. Acum cezarul s-a făcut credincios și s-a așezat în frică de Dumnezeu, iar oamenii bisericii nu mai au acum închisoare pentru oile Mele și dau să se ascundă de oi, că sunt goi și nu sunt păstori, sunt farisei și nu sunt păstori de oi, și oile Mele erau fără păstori. Dar iată, Eu Însumi port grijă de oile Mele, și oamenii bisericii râd de oile Mele și le porecesc „sectă“, și le zic „rătăcite“ oilor Mele.

Oamenii bisericii sunt împotriva Mea, Verginico. Grăiesc în cer cu sfinții. Stau în sfat în mijlocul sfinților și le spun: oamenii bisericii de pe pământ au pus mâna pe cheile împărăției cerurilor și sunt împotriva Mea ca să nu vin să-Mi adun oile să le fac o turmă pe toate. Dar cheia împărăției cerurilor Eu sunt. Eu sunt Fiul Tatălui ceresc, și cine va intra și va ieși prin Mine, va intra și va ieși și pășune va afla. Amin.

Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, dar oamenii bisericii de pe pământ cine sunt? Ai cui sunt? Care este împărăția lor și unde este?

Eu sunt împărăția cerurilor, și sfinții sunt cu Mine întru venirea Mea, căci vin să așez la locul ei împărăția Mea. Amin, amin, amin.

09/22-06-1997